

Самсонова Я.І.

КЗВО «Дніпровська академія неперервної освіти»

Дніпропетровської обласної ради

ТЕНДЕНЦІЇ ТА ВЕКТОР РОЗВИТКУ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: ФІЛОСОФСЬКИЙ АСПЕКТ

Стаття присвячена основним тенденціям розвитку механізмів державного управління у сфері інформаційного забезпечення системи позашкільної освіти, розглянутим із філософського аспекту. Визначено, що одним із перспективних напрямів розвитку освіти на сучасному етапі є інформатизація, невід'ємна частина позашкільної освіти. Доведено, що з процесом інформатизації всієї системи освіти нерозривно пов'язаний процес інформатизації і позашкільної освіти, яка сьогодні продовжує залишатися гнучкою соціально-педагогічною системою, здатною не тільки адаптуватися до ринкових відносин, але і запропонувати різноманітні освітні послуги; яка створює умови для особистісного, професійного, творчого розвитку дітей. Акцентовано увагу на тому, що управління на державному рівні передбачає всебічне використання інформаційних ресурсів, орієнтованих на державну управлінську діяльність. У дослідженні визначено вимоги, що висуваються до управлінської інформації. Розглянуто проблеми впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у сферу інформаційного забезпечення, що вносить серйозні корективи в систему державного управління та істотно впливає на якість управління позашкільною освітою. Розкрито переведення закладів позашкільної освіти на дистанційну форму навчання, що загострило проблеми державного управління у сфері інформаційного забезпечення системи позашкільної освіти. Так, автор у статті виокремлює основні завдання із впровадження дистанційного навчання в освітній процес закладів позашкільної освіти, адже організація якісної дистанційної освіти вимагає розвитку відповідних управлінських компетентностей, які не зводяться до володіння основними онлайн-інструментами. Акцентовано увагу на тому, що моніторинг є процесом послідовного систематичного спостереження за закладами позашкільної освіти з метою контролю, аналізу, оцінювання і прогнозування в умовах інформаційного забезпечення. Доведено, що вектором розвитку та успішної розбудови системи позашкільної освіти є підвищення якості й ефективності роботи державного управління у сфері інформаційного забезпечення, що потребує формування стратегії сучасного інноваційно-інформаційного освітнього середовища, активного застосування новітніх і модернізованих технологій у системі позашкільної освіти з урахуванням світових (міжнародних) тенденцій їх розвитку.

Ключові слова: державне управління, інформаційне забезпечення, інформатизація, інформаційні технології, інформаційні ресурси, система позашкільної освіти, заклади позашкільної освіти.

Постановка проблеми. Соціально-економічні зміни в Україні за останні десятиліття призвели до необхідності модернізації багатьох соціальних інститутів і насамперед системи освіти. Сучасна ситуація у країні висуває нові вимоги до якості освіти: вона розглядається як соціальна категорія, що визначає стан і результативність процесу освіти, її відповідність потребам та очікуванням суспільства, різних соціальних груп у розвитку і формуванні цивільних, побутових та професійних компетенцій особистості, які проявляються в інноваційному мисленні й творчості, виробленні нових стратегій і моделей

діяльності та поведінки, що здебільшого формуються у сфері дозвілля.

Аналіз законодавчо-правових актів та вивчення практики дозволяє зробити висновки про те, що заклади позашкільної освіти мають багато загальних характерних ознак. Суб'єктом та об'єктом їх уваги і діяльності є дитина (людина), процес її всебічного розвитку та інші важливі завдання зі здобуття якісної позашкільної освіти, набуття ключових компетенцій, необхідних для самореалізації у різних видах діяльності, соціалізації, що робить необхідним розгляд закладів позашкільної освіти як стратегічно орієнтованих організацій,

зокрема в умовах інформаційного забезпечення населення.

Визначальним вектором і тенденцією розвитку механізмів державного управління у сфері інформаційного забезпечення системи позашкільної освіти є вдосконалення мережі у площині державного регулювання. Однак через відсутність теоретичних, методологічних і практичних напрацювань з питань державного регулювання позашкільної освіти у сфері інформаційного забезпечення реалізація завдань, визначених у законодавчих і нормативно-правових документах, що регулюють освітню політику в цій галузі, має бути основною для місцевого самоврядування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний інтерес для дослідження становлять ґрунтовні праці науковців із проблем державного управління у сфері інформаційного забезпечення позашкільної освіти.

Удосконалення наявних та обґрунтування низки нових науково-методичних підходів до державного регулювання освіти в контексті розвитку національної економіки здійснювала Т. Майборода [5]. Пошук необхідних шляхів вирішення проблем сучасної розбудови інформаційних систем в окремих сегментах освіти розкривали у своїх роботах С. Лондар, А. Литвинчук, Г. Терещенко [4]. Теоретичне узагальнення та новітній підхід до розв'язання проблем державного регулювання розвитку позашкільної освіти в Україні в аспекті сучасних освітніх реформ запропоновано Р. Науменко [8]. Включення сучасних ІКТ у позашкільну освіту, специфіку їх застосування розглядали у своєму дослідженні О. Торубар, Є. Клейно [10]. Дистанційне навчання як форму освітньої діяльності, що використовується під час карантину в системі позашкільної освіти України, основні його переваги та недоліки в роботі закладів позашкільної освіти досліджувала Л. Ворона [2].

Але водночас питання розвитку механізмів державного управління у сфері інформаційного забезпечення системи позашкільної освіти, зокрема в умовах цифровізації суспільства, залишаються не досить вивченими.

Постановка завдання полягає у дослідженні основних тенденцій і вектора розвитку механізмів державного управління у сфері інформаційного забезпечення системи позашкільної освіти у філософському аспекті.

Виклад основного матеріалу дослідження. Одним із перспективних напрямів розвитку освіти на сучасному етапі є інформатизація. Невід'ємною частиною інформатизації позашкільної освіти є

впровадження сучасних, новітньо-інформаційних технологій в управління освітою за допомогою розробки теоретичних основ проектування і реалізації системного інформаційного забезпечення управління.

Н. Авер'янова та Т. Воропаєва зазначають, що інформація (від лат. «informatio» – ознайомлення, роз'яснення, виклад) – це відомості (повідомлення), які передаються від одних суб'єктів іншим у процесі міжособистісної комунікації або через різноманітні канали масової комунікації з метою формування, розширення, зміни уявлень людей та їхніх орієнтацій у подіях й явищах навколишнього світу [1]. У своїх наукових розвідках М. Троянська стверджує, що термін «інформація» відноситься до латинського «informatio», що означає «пояснювати», «викладати». Від латинського до теперішнього розуміння термін еволюціонував, але в сучасній науці немає однастайності щодо пояснення поняття «інформація». Цей термін багатозначний, існує велика кількість визначень, які розкривають різні грані та сторони інформації й інформаційного забезпечення [11]. Інформація дає людині нові знання про об'єкти, процеси, явища. Процес обробки інформації дуже складний і залежить від безлічі факторів як об'єктивного, так і суб'єктивного характеру. Впродовж усього життя людина постійно бере участь у різноманітних інформаційних процесах. Так, за сучасних умов змінився характер інформації (збільшився її обсяг, структура стала складнішою, з'явилися нові критерії та показники), розширилося коло споживачів освітніх послуг, які бажають одержати інформацію, що зможе пояснити невизначеність стосовно об'єкта діяльності.

Для кожної з систем виділяють рівні інформації: для керівної системи (муніципальний рівень) – адміністративно-управлінський, колегіальний, рівень державно-суспільного управління; для керованої системи (інституціональний рівень) – адміністративно-управлінський, колегіальний, рівень державно-громадського управління та учнівського самоврядування. До інформації висуваються такі вимоги: вона повинна бути об'єктивною, точною, повною, достатньою, систематизованою, оперативною (своєчасною), доступною (представленою в такому вигляді, що можна побачити проблеми).

Вважаємо, що достатність інформації стає підставою для прийняття рішення, а інформаційне забезпечення є одним із важливих чинників управління якістю освіти. На думку А. Севрука, інформаційне забезпечення – це сукупність процесів

із підготовки і надання даних [9, с. 3]. У різних словниках поняття «інформаційне забезпечення» тлумачиться як надання інформації, необхідної для будь-якої діяльності, оцінки стану чогось. На муніципальному рівні для управління необхідно отримати узагальнену оцінку якості освіти.

Підтримуючи позицію А. Єлякова [3], відзначаємо, що сьогодні інформація та інформаційне забезпечення набули статусу «основного принципу, що визначає соціально-економічний розвиток сучасного світу». Це твердження доповнює інше, яке говорить, що «формування інформаційних ресурсів перетворилося на найважливішу сферу діяльності людини». На початку ХХ ст. людина перетворювала об'єкти матеріального світу за допомогою енергетичних процесів, а інформація виконувала роль «послуги». У розвинених країнах понад 85% витрат у сфері виробництва у вартісному та часовому вираженні належать роботі з інформацією; всі сучасні технології ґрунтуються на інформаційному технологічному забезпеченні; сучасні масштаби інформатизації суспільства призвели до так званого «інформаційного вибуху» («інформаційного перевантаження»). Управління на державному рівні також передбачає всебічне використання інформаційних ресурсів, орієнтованих на державну управлінську діяльність. Інформація в державному управлінні, по суті, гарантує інформаційне забезпечення та інформаційний супровід у вирішенні завдань політичного, економічного й соціального характеру в сфері особистісної, суспільної та державної безпеки. Вимогами, що висуваються до управлінської інформації, є: достовірність, повнота, актуальність, всебічність, повне охоплення всіх проблем, регулярність, періодичність, системний та узагальнений характер, можливість обробки, акумулювання, здійснення експертизи, споживчі цілі.

Інформаційні ресурси повинні відповідати цілям управлінських структур і комплексу засобів, за допомогою яких вони видобуваються. Якщо інформаційні ресурси якісні й достатні, то державне управління носить системний і плановий характер та має реальні цільові установки. Вважаємо, що інформаційне забезпечення у системі позашкільної освіти дозволить надати всім суб'єктам необхідну і достатню управлінську інформацію, що полегшить складну інформаційну насичену взаємодію освітніх установ із зовнішнім середовищем, дасть змогу керівникам більш ефективно управляти освітніми установами за сучасних умов. Управління в сучасних освітніх

зкладах, як і в закладах позашкільної освіти, здійснюється за ситуації, яка характеризується високим ступенем невизначеності, що зумовлено великим обсягом оброблюваної інформації, швидкістю її зміни, неструктурованістю управлінських завдань і цілей.

З метою обробки великого обсягу інформації сьогодні в будь-якій державі так чи інакше відбувається процес інформатизації. Одні країни вже стоять на порозі інформаційного суспільства, іншим доведеться пройти ще довгий шлях. Це залежить від багатьох об'єктивних чинників, до числа яких можна віднести економічну і політичну стабільність, рівень розвитку індустрії країни тощо. Вважаємо, що інформатизація суспільства є однією з закономірних прикмет сучасного соціального прогресу. Наразі поняття «інформатизація» рішуче витісняє широко використовуваний донедавна у суспільстві термін «комп'ютеризація». Так, результатом процесу інформатизації є створення інформаційного суспільства, в якому головну роль грають інтелект і знання, а більшість працівників зайняті виробництвом, зберіганням, переробкою, обміном та продажем інформації. Вважаємо, що поняття «інформатизація суспільства» можна визначити як універсальний соціальний процес, особливість якого полягає в тому, що панівним видом діяльності у сфері суспільного виробництва є збір, накопичення, обробка, передавання та застосування інформації на основі засобів мікропроцесорної та обчислювальної техніки.

Із процесом інформатизації всієї системи освіти нерозривно пов'язаний процес інформатизації і позашкільної освіти, яка сьогодні продовжує залишатися гнучкою соціально-педагогічною системою, здатною не тільки адаптуватися до ринкових відносин, але і запропонувати різноманітні освітні послуги, та створює умови для особистісного, професійного, творчого розвитку дітей. Водночас нинішні соціокультурні потреби суспільства вимагають негайного вирішення актуальних проблем підвищення якості системи позашкільної освіти. Інноваційні перебіги пов'язані безпосередньо з упровадженням у практику закладів позашкільної освіти сучасних інформаційних технологій. Очевидно, що за нинішніх стратегічних напрямів розвитку інформатизація позашкільної освіти унікальна. Можна сказати, що, реалізуючи основні цілі та завдання процесу інформатизації освіти, сфера позашкільної освіти з її унікальними традиціями і досвідом значно розширює можливості цього процесу, водночас вирішує і свої специфічні завдання.

Інформатизація є дуже важливим напрямом роботи у системі позашкільної освіти в усіх регіонах і муніципальних установах. Проте в кожному регіоні, місті або районі така робота має свою специфіку й характерні риси. Однак, ведучи мову про переваги інформатизації в системі інформаційного забезпечення позашкільної освіти, не можна не згадати і про проблеми впровадження інформаційних технологій у цю сферу. Насамперед до них можна віднести: а) відсутність рекомендацій щодо вибору того чи іншого обладнання; б) нестачу фахівців, які однаково добре володіють методикою викладання, комп'ютерними і мультимедійними технологіями, що спонукає колектив до впровадження ІКТ в освітній процес; в) відсутність розгалуженої системи підготовки та перепідготовки кадрів із інформатизації освіти; г) практично повну відсутність співпраці між науковими організаціями, які займаються інформатизацією освіти, і закладами позашкільної освіти.

Так, за інформацією Міністерства освіти і науки України, планується впровадження єдиної централізованої бази даних установ позашкільної освіти. У відомстві заявили про підписання з ІТ-компанією «SoftServe» меморандуму про співпрацю, який передбачає цифрову трансформацію позашкільної освіти завдяки створенню єдиної централізованої бази даних і впровадженню електронної освітньої системи [6]. Зазначимо, що в ефективному управлінні якістю освіти процес інформатизації призводить до інтенсивного розвитку механізмів управління та збільшення кількості заходів з оцінки якості освіти. У цьому процесі є як позитивні, так і негативні сторони. На нашу думку, розумне використання інформаційних технологій і ресурсів робить процес освіти «прозорим та відкритим», що сприяє підвищенню якості освіти, зокрема позашкільної. Впровадження інформаційних технологій вносить серйозні корективи в систему державного управління, що істотно впливає на якість управління позашкільною освітою. Але інформатизація освіти дає необхідний соціальний та економічний ефект лише за умови, що інформаційні технології, які впроваджуються, природним чином поєднуються з традиційними технологіями управління.

Застосування нових технологій із застосуванням електронного навчання підтримується державою на різних рівнях, що підтверджено нормативними документами, та повністю реалізується через освітні програми із застосуванням електронного навчання і дистанційних освітніх

технологій. Введення карантину, пов'язаного з поширенням у світі й Україні вірусу COVID-19, та переведення закладів освіти на дистанційну форму навчання загострили проблеми державного управління у сфері інформаційного забезпечення системи позашкільної освіти. Необхідно акцентувати увагу на тому, що дистанційне навчання реалізується за допомогою спеціального інформаційно-методичного забезпечення (комплексу дистанційного навчання і технічних засобів його супроводу) та припускає переважання самостійної роботи учня. О. Семенов та К. Шамунова зазначають, що за умов дистанційності ініціюються додаткові соціально детерміновані процеси, які стосуються осмислення й переосмислення гуманістичних цінностей, вибудовування на їх основі іншої моральної картини діяльності, а отже, й освітньої поведінки учнів у самоізоляції [12].

Вважаємо, що основною метою впровадження дистанційних форм навчання є створення умов для вільного доступу учнів до інформаційних ресурсів та здобуття якісної освіти за допомогою дистанційного навчання і розвитку навичок самостійної роботи. Так, основними завданнями впровадження дистанційного навчання в освітній процес закладів позашкільної освіти є: контроль за поповненням інформаційного освітнього ресурсу; створення єдиного освітнього інформаційного середовища для учасників освітнього процесу; створення єдиного освітнього інформаційного інтернет-простору; забезпечення конкурентоспроможності особистості завдяки освоєнню нею технологій для успішного вбудування в систему суспільних, професійних і міжособистісних відносин. Погоджуємося з думкою Л. Ворони, яка говорить про те, що організація якісного дистанційного навчання вимагає розвитку необхідних управлінських компетентностей, які не зводяться до володіння основними онлайн-інструментами. Наразі відсутні новітні методики, спеціальні рекомендації, технічні можливості для якісного запровадження технологій дистанційного навчання, немає чітких інструкцій щодо організації дистанційного навчання у закладах позашкільної освіти [2].

Однією з тенденцій розвитку механізмів державного управління у сфері інформаційного забезпечення системи позашкільної освіти є інструменти реалізації функцій управління закладом позашкільної освіти. Під інструментами управління розуміємо управлінські функції, які слід трактувати як сукупність моделей і методів, що застосовуються для вирішення

необхідних завдань діяльності закладу позашкільної освіти та їх інформаційного забезпечення. І. Мосякова [7] визначає чотири ключових інструменти реалізації функцій державного управління в електронному вигляді: адміністративний регламент; електронні засоби адміністрування; інформаційно-комунікаційні технології; моніторинг якості реалізованих функцій. Серед них виокремимо моніторинг, що є інструментом систематичного спостереження за освітнім процесом, контролю, аналізу, оцінювання і прогнозування, оскільки він забезпечує процес зворотного зв'язку. Освітній моніторинг можна розглядати як постійне спостереження за процесом освіти з метою виявлення його відповідності бажаному результату і прогнозування розвитку системи освіти. Таким чином, у межах моніторингу проводиться виявлення й оцінювання педагогічних дій. При цьому забезпечується зворотний зв'язок із метою збору інформації про відповідність фактичних результатів діяльності педагогічної системи її кінцевим цілям. Таке дослідження допомагає дослідити ефективність роботи закладу позашкільної освіти на основі єдиної системи показників за умови комплексного використання інформації з різних джерел.

Виходячи з наукових роздумів, можна стверджувати, що вектором розвитку та успішної розбудови системи позашкільної освіти є підвищення ефективності державного управління у сфері інформаційного забезпечення. Зазначене нами у дослідженні потребує формування стратегії інформаційно-інноваційного освітнього середовища, активного застосування новітніх технологій (дистанційних, ІТ) у позашкільній освіті з урахуванням світових тенденцій їх розвитку.

Висновки. Отже, для механізмів державного управління у сфері інформаційного забезпечення системи позашкільної освіти з метою надання якісних освітніх послуг сьогодні необхідно використовувати сучасну концепцію та підходи, які базуються на формуванні єдиного інформаційного освітнього простору. Державне управління має забезпечити систему позашкільної освіти новітніми інформаційними технологіями, що є головним чинником у процесі управління якістю освіти. Вважаємо, що для ефективної модернізації позашкільної освіти слід оптимізувати реалізацію державних програм, спрямованих на інформатизацію та оновлення матеріально-технічної бази закладів позашкільної освіти, надання всім вільного доступу до інтернету (зокрема, і в умовах дистанційного навчання).

Виходячи з наукових роздумів, можна стверджувати, що сьогодні відбувається стрімкий розвиток інформаційних технологій, тому державне управління у сфері інформаційного забезпечення системи позашкільної освіти повинне спиратися і на цей важливий аспект, що є *перспективою нашого дослідження*, а саме: неперервний розвиток і пошук прогресивних методик вивчення та впровадження новітніх технологій; створення електронного доступу до всіх можливих інформаційних джерел; забезпечення закладів позашкільної освіти необхідним матеріально-технічним обладнанням; упровадження в діяльність закладу освіти офіційних сайтів, освітніх платформ; поширення досвіду закладу через соціальні мережі; налагодження співпраці з провідними науковцями, педагогами через організацію онлайн-конференцій, онлайн-порадників, вебінарів тощо, поліпшення зв'язків із громадськістю.

Список літератури:

1. Авер'янова Н., Воропаєва Т. Інформаційна безпека України: соціально-філософські аспекти. *Молодий вчений*. 2020. № 10 (86). С. 298. URL: <https://molodyvchenyi.ua/index.php/journal/article/view/319> (дата звернення: 13.09.2021).
2. Ворона Л. Дистанційне навчання в закладах позашкільної освіти. *Людинознавчі студії. Серія «Педагогіка»*. 2021. № 12 (44). С. 30–35. DOI: 10.24919/2413-2039.12/44.4 (дата звернення: 05.09.2021).
3. Сляков А. Современная информационная революция. *Социологические исследования*. 2003. № 10. С. 29–38.
4. Лондара С. Розвиток інформаційних систем управління освітою як інструмент реалізації державної освітньої політики : монографія. Київ : ДНУ «Інститут освітньої аналітики», 2020. 258 с.
5. Майборода Т. Державне регулювання освіти в контексті розвитку національної економіки : дис. ... канд. ек. наук : 08.00.03. Полтава, 2019. 259 с.
6. МОН планує запровадити єдину централізовану базу даних позашкільля. URL: <https://mon.gov.ua/ua/news/mon-planuye-zaprovaditi-yedinu-centralizovanu-bazu-danih-pozashkillya> (дата звернення: 18.09.2021).
7. Мосякова І. Електронне державно-громадське управління закладом позашкільної освіти. *Scientific horizon in the context of social crises: proceedings of the 3rd International Scientific and Practical Conference, Tokyo, Japan, 16–18 April, 2020*. С. 77–86. URL: <http://ir.librarynmu.com/bitstream/123456789/1999/1/2020.04.16-18.pdf#page=78> (дата звернення: 01.09.2021).

8. Науменко Р. Державне регулювання розвитку позашкільної освіти в Україні: стан та проблеми фінансового забезпечення. *Аналitика і влада*. 2012. № 6. С. 154–162. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/avlad_2012_6_26 (дата звернення: 03.09.2021).

9. Севрук А. Информационное обеспечение управления качеством общего среднего образования : автореф. дисс. ... д-ра пед. Наук : 13.00.01. Тюмень, 2004. 47 с.

10. Торубар О., Клейно Є. Специфіка застосування персонального комп'ютера у навчальній діяльності позашкільних закладів. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка. Серія «Педагогіка»*. 2016. № 2. С. 56–62.

11. Троянская М. Информационное обеспечение деятельности органов государственного управления: понятие и значение. *Экономические науки*. 2020. № 5 (95). URL: <https://research-journal.org/economical/informacionnoe-obespechenie-deyatelnosti-organov-gosudarstvennogo-upravleniya-ponyatie-i-znachenie/> (дата звернення: 11.09.2021).

12. Semenog O.M., Shamunova K.V. The training of future primary school teachers for pedagogical internship during COVID-19: challenges and possible solutions. *Periodyk Naukowy Akademii Polonijnej, Częstochow*. 2020. No. 1–2. P. 199–207.

Samsonova Ya.I. TRENDS AND VECTOR OF DEVELOPMENT OF STATE MANAGEMENT MECHANISMS IN THE SPHERE OF INFORMATION PROVISION OF NON-SCHOOL EDUCATION SYSTEM: PHILOSOPHICAL ASPECT

The article is devoted to the basic tendencies of development of mechanisms of state management in the sphere of information provision of the system of out-of-school education in the philosophical aspect. It is determined that one of the promising areas of education at the present stage is the informatization that is an integral part of out-of-school education. It is proved that informatization process of all education system is inseparably connected with the process of informatization of extracurricular education which nowadays remains the flexible social-pedagogical system capable not only to adapt to market relations, but also to offer variety of educational services, create conditions for personal, professional, creative development of children. The author focuses on the fact that management at the state level provides a comprehensive use of information resources focused on public management activities. The author indicates the requirements for management information in the study. Attention is also paid to the problems of implementing information and communication technologies in the field of information provision, makes serious adjustments in the system of public administration and significantly affects the quality of management of out-of-school education. Scientist pays attention to the transition of institutions of out-of-school education on a distance form of education, which has aggravated the problems of public administration in the field of information support of out-of-school education system. Thus, the author highlights the main objectives of distance learning implementation in the educational process of institutions of out-of-school education because organization of high-quality distance education requires the development of appropriate managerial competencies, which are not limited to mastery of basic online tools. Emphasis is placed on the fact that monitoring is a process of consistent systematic observation of institutions of out-of-school education for the purpose, control, analysis, evaluation, and its prediction in terms of information provision. It is proved that the vector of development and successful development of out-of-school education system is to improve the quality of public administration in the sphere of information supply, which requires forming a strategy of modern innovation and information educational environment, active use of modernized technologies in the system of out-of-school education considering world (international) trends in their development.

Key words: public administration, information support, informatization, information technologies, information resources, system of out-of-school education, institutions of out-of-school education.